

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/493/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113217193
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2113217193.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Bratislava, Justičná 9, IČO: 36 789 615, proti odporkyni: W. M., nar. XX.X.XXXX, bytom H., Z. XXXX/X, o zaplatenie 347,59 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 21.5.2015, č.k. 16C/532/2013-120, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa r u š í a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Takto rozhodol inak potom, čo predchádzajúcim (v odvolacom konaní však zrušeným) rozsudkom z 28.11.2013 tiež návrh zamietol, určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky a odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil právne teraz ust. § 51 ods. 1, § 54 ods. 1, § 3, § 37 ods. 1, § 39, § 41, § 451 ods. 1, § 497, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom od 1.5.2014, § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1, 5, 4 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, vecne potom prakticky názorom o absencii údaju o výške zmluvného úroku, výšku, počet a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, splatnosti úveru v úverovej zmluve účastníkov, ktorej súčasťou bola aj zmluva o revolvingovom úvere. Úverové podmienky odporkyňa nepodpísala, pričom súd mal za to, že všeobecné zmluvné podmienky majú obsahovať len skutočnosti technického, spresňujúceho, resp. vysvetľujúceho charakteru, nemôžu však obsahovať podstatné náležitosti zmluvy, ktorou je aj riadne dojednanie výšky úroku za poskytnutý úver alebo výšky jednotlivých poplatkov. Nakoľko neboli účastníkmi platne dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy je potrebné hľadať na poskytnutý úver ako bezúročný. Navyše zmluva o poskytnutí úveru nebola ani platne dojednaná. Pri vyhotovení úverových zmluvných podmienok navrhovateľ ako dodávateľ postupoval v rozpore so zásadou dobromyseľnosti a v rozpore s dobrými mravmi, pretože zmluva neobsahovala uvedené podstatné náležitosti, navyac obsahovala i dojednania o revolvingu, ktoré sa nachádzajú v dolnej časti úverovej zmluvy vyhotovenej drobným písmom, boli skoro nečitateľné a tým vlastne navrhovateľ využil omyl spotrebiteľa, ktorý takýmto drobným písmenám ani nevenoval dostatočnú pozornosť. Dojednania o uzavretí revolvingového úveru boli zapracované do úverovej zmluvy tak, že spotrebiteľ, ktorý chcel úver na kúpu tovaru vlastne musel podpisom zmluvy o úvere na kúpu tovaru podpísať aj dve revolvingové zmluvy. Okrem toho aj ďalšie dojednania ohľadne úveru ako podstatné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch sú zapracované len v úverových podmienkach a nie priamo v zmluve, sú napísané drobným skoro nečitateľným písmom. Takéto konanie navrhovateľa ako dodávateľa je nutné vyhodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi podľa ust. § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ v podstate týmto využil svoje postavenie ako dodávateľa a porušil zmluvnú slobodu odporkyne, keď jej nanútil podpisom jednej zmluvy podpis ďalšej, ale bez bližšie dohodnutých podmienok, iba s odkazom na úverové podmienky. V konaní tak bolo preukázané, že navrhovateľ poskytol odporkyni plnenie, avšak vzhľadom na absolútnu neplatnosť

úverovej zmluvy, navrhovateľ nemá právo požadovať od odporkyňa nič viac len naozaj poskytnuté plnenie. Z tohto dôvodu, ak má odporkyňa nejaké plnenie vrátiť, možno ho uplatňovať iba z titulu bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ odporkyňa dostala plnenie vo forme peňažných prostriedkov v sume 995,81 Eur a vrátila sumu 1250,84 Eur je zrejmé, že pohľadávku do výšky poskytnutého úveru uhradila. Prípadný uplatňovaný zvyšok by mohol vymáhať navrhovateľ len titulom bezdôvodného obohatenia. Súd však viazaný ustanovením § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa musí ex offa skúmať otázku premlčania. Nakoľko dvojročná subjektívna premlčacia lehota začala plynúť odo dňa splatnosti - zosplatnenia dlhu, pričom sám navrhovateľ za zosplatnenie dlhu považuje deň 28.3.2011, lehota na plnenie začala plynúť 29.3.2011, preto podaním návrhu na súd 24.6.2013 2-ročná premlčacia lehota uplynula. Súd preto návrh v celom rozsahu zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého plne úspešná odporkyňa má nárok na náhradu trov konania, avšak v konaní si náhradu trov konania neuplatnila a preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ a navrhol ho zmeniť a návrhu vyhovieť, prípadne ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie poukazujúc na odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), c), d) a f) O.s.p. a namietajúc predovšetkým posudzovanie iného právneho vzťahu a nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Argumentoval tým, že i keď z odôvodnenia rozsudku najskôr vyplýva, že súd posudzuje „zmluvu o poskytnutí úveru“, ďalej z odôvodnenia vyplýva, že posudzuje zmluvu o revolvingovom úvere, ktorá ale nie je predmetom tohto konania. Súd potom dospel k záveru, že zmluva nebola platne uzavretá a preto mu vznikol nárok len na bezdôvodné obohatenie, ktorý ex offa posúdil za premlčaný. S uvedeným posúdením nemôže súhlasiť, opakovane poukazuje na skutočnosť, že predmetom konania je nárok, ktorý odvodzuje od uzavretej úverovej zmluvy č. 3611300436 zo dňa 4.12.2006, na základe ktorej bol odporkyňa jednorazovo poskytnutý úver vo výške 30.000,- Sk, nie zo zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, ako to nesprávne uvádza súd. Predmetná zmluva o úvere č. 3611300436 bola uzatvorená platne a čo sa týka platnosti úverových podmienok, ktoré súd taktiež namieta, poukazuje na viaceré súdne rozhodnutia, podľa ktorých iba samotná skutočnosť, že zmluvné strany podpísali iba lícnu stranu úverovej zmluvy a všeobecné obchodné podmienky, ktoré boli na lícnej strane vyhlásené za neoddeliteľnú súčasť zmluvy, nie sú stranami podpísané, nespôsobuje neplatnosť dojednaní obsiahnutých vo všeobecných obchodných podmienkach (Krajský súd v Trnave sp. zn. 24Co/412/2012 zo dňa 9.7.2013), ak sú úverové podmienky pripojené k samotnej úverovej zmluve, je potrebné vyvodiť záver, že sú súčasťou zmluvy v písomnej forme (Krajský súd v Prešove sp. zn. 1Co/136/2012). Pokiaľ ide o náležitosti zmluvy, ktorú súd namieta, resp. tvrdí, že uzavretá zmluva nespĺňa náležitosti vyžadované zákonom tak, aby mohol byť úver považovaný za úver s úrokmi a poplatkami, poukazuje na znenie § 4 ods. 2 - 5 zák. č. 258/2001 Z.z. účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, keď má za to, že uzavretá úverová zmluva spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti tak, aby mohol byť poskytnutý úver považovaný za úver s úrokmi a poplatkami, pričom z cit. § 4 je zrejmé, že Zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne sankcionuje úverovú zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako bez úrokov a bez poplatkov len v jedinom prípade, a to v prípade neuvedenia RPMN, pričom v čase uzavretia zmluvy medzi obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nepatria napr. počiatok a koniec splátok alebo údaje o výške úrokovej sadzby za poskytnutie úveru, o ktorých prvostupňový súd uvádza, že ako podstatné náležitosti zmluvy absentujú. Vzhľadom teda na skutočnosť, že v čase uzavretia predmetnej zmluvy nebol povinný uvádzať ani údaj o výške úrokovej sadzby, úroku za poskytnutie úveru a ani o výške, počte a termíne splátok istiny úrokov a poplatkov, pričom všetky povinné obsahové náležitosti vrátane RPMN v zmysle § 4 ods. 2 a 3 Zákona o spotrebiteľskom úvere v zmluve uviedol, má za to, že uzavretá zmluva spĺňa všetky zákonom vyžadované náležitosti tak, aby úver mohol byť považovaný za úver s úrokmi a poplatkami. Vzhľadom na uvedené má preto za to, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť pre jeho zákonnosť, pričom odvolanie navrhovateľa považuje za neopodstatnené.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a), b), c), d) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2) a znovu dospel k záveru, že v dôsledku procesných pochybení súdu

prvého stupňa v rozsudku samotnom bolo vylúčené konečné rozhodnutie odvolacieho súdu, nakoľko súd prvého stupňa opätovne svojim nenáležitým postupom (absenciou riadneho odôvodnenia napadnutého rozsudku) odňal účastníkom konania (vrátane odvolateľa) možnosť konať pred súdom.

I pri tomto rozhodnutí napadnutým rozsudkom tu znova došlo k procesnému pochybeniu, ktorým je postup odnímajúci účastníkom konania možnosť konať pred súdom.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil; dbá pritom aj na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. súd (odvolací) rozhodnutie (súdu prvého stupňa) zruší, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Ako už tunajší súd ustálil vo svojom predchádzajúcom uznesení, odňatím možnosti konať pred súdom účastníkovi konania sa podľa ustálenej relevantnej rozhodovacej praxe súdov (judikatúry) zásadne rozumie taký závadný postup súdu, uplatnením ktorého dochádza k odňatiu tých práv, ktoré účastníkovi platné procesné právo (teda O.s.p. a iné s ním súvisiace právne predpisy) priznáva. K takémuto odňatiu (rozumej nerešpektovaniu) práv pritom môže dôjsť ako v priebehu konania vedúceho k vydaniu určitého rozhodnutia súdu, tak i samotným vydaním rozhodnutia (pokiaľ samozrejme takémuto rozhodnutiu možno vytýkať nerešpektovanie konkrétneho procesného práva účastníka zaručeného mu či už Občianskym súdnym poriadkom alebo iným predpisom procesného práva).

Vo vzťahu k zákonnej požiadavke vyhotovenia rozsudku s riadnym odôvodnením síce môže vzniknúť diskusia o nutnosti opakovania už raz tunajším súdom uvedené, avšak pre evidentné neriadenie sa súdom prvého stupňa v tomto smere názorom odvolacieho súdu z predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia sa to javí ako potrebné.

Odvolací súd preto opakovane zdôrazňuje, že len dôsledné rešpektovanie procesných práv účastníka súdneho konania tomuto môže zaručiť aj právo na spravodlivý proces, čiže právo v tuzemských podmienkach zaručované nielen zákonmi a vykonávacími predpismi k nim (najmä O.s.p. a predpisy vydané na jeho vykonanie, napr. vyhláška č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy v znení neskorších zmien a doplnení), ale aj Ústavou Slovenskej republiky (tu por. najmä čl. 46 a nasl. ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (tu por. aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru publikovaného v prílohe oznámenia ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Z rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, Komisie, Ústavného súdu Slovenskej republiky a tiež Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spomenutých už v predchádzajúcom rozhodnutí tunajšieho súdu, čiže prakticky z konštatnej judikatúry orgánov povolaných na ochranu základných práv a slobôd potom plynie celkom jednoznačný záver, že za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie sa považuje aj nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Tu na veci nič nemení, ani to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v otázke považovania nedostatkov odôvodnenia súdneho rozhodnutia aj za vadu podľa § 237 písm. f) O.s.p. (a takto aj podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.) nie je celkom jednotný, keďže pre tvorbu judikatúry sú rozhodujúce len relevantné výstupy súdnej praxe, práve kvalifikovanie nenáležitého odôvodnenia súdneho rozhodnutia aj za odňatie možnosti konať pred súdom (a nielen za tzv. inú vadu konania) je v súlade s európskou judikatúrou aj judikatúrou tuzemského ústavného súdu a ani Ústavný súd Slovenskej republiky neprisvedčil názorom považujúcim takýto výklad za ústavne nekonformný či dokonca príslušné rozhodnutie za svojou podstatou arbitrárne (v tejto súv. napokon por. aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 13. decembra 2007 č. k. II. ÚS 261/06-26). Naďalej je preto namieste trvať na tom, že výkladom rozhodného ustanovenia procesného práva upravujúceho náležitosti odôvodnenia rozsudkov (§ 157 ods. 2 O.s.p., čo inak podľa § 167 ods. 2 O.s.p. platí aj na uznesenia súdov a odôvodnenia rozhodnutí vydaných v tejto procesnej forme) treba dospieť k záveru, že s už vyššie citovanými požiadavkami je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia značného nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú, i len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých

dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené a napokon i vnútorná protirečivosť jednotlivých častí odôvodnenia (čiže nedostatok vnútornej súdržnosti poskytnutých dôvodov). Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu (ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka); porušením uvedeného práva účastníka konania na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania upiera právo dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom tak, aby na takéto spôsoby vysvetlenia bolo možno objektívne pristúpiť (tu samozrejme bez prehnanej ambície presvedčiť vždy aj neúspešného účastníka subjektívne presvedčeného o svojej pravde). Takto sa účastníkovi síce nie priamo samotným konaním, ale tzv. finálnym produktom činnosti súdu (rozhodnutím vo veci) odníma aj možnosť náležite skutkovo i právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky s jeho dôvodmi) za využitia prípadných riadnych alebo tiež mimoriadnych opravných prostriedkov. Z už uvedeného v tejto časti tak treba zhrnúť, že ak nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá sama osebe nielen dôvod odvolania podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., ale zároveň i nevyhnutnosť rozhodnutia spôsobom predpokladaným takýmto ustanovením.

Podľa názoru odvolacieho súdu potom ani tentoraz nemohlo byť žiadnej pochybnosti o tom, že i napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa trpí vadou nepreskúmateľnosti.

Tu skutočne porovnaním jednotlivých častí odôvodnenia tentoraz napadnutého rozsudku ako samostatne, tak i porovnaním odôvodnenia tohto rozsudku v prejednávanej veci s odôvodnením jemu predchádzajúceho rozsudku (z 28.11.2013) i s prihliadnutím na podstatnú časť odôvodnenia skoršieho zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu (z 17.12.2014) bolo vylúčené, aby dôvody poskytnuté súdom prvého stupňa ako argumenty v prospech zamietnutia žalobného návrhu boli presvedčivé.

Predovšetkým bolo treba dať odvolateľovi za pravdu v tom, že z odôvodnenia rozsudku mohol nadobudnúť dojem, že súd posudzoval iný právny vzťah než ten, ktorý je predmetom konania, konkrétne, že posudzoval zmluvu o revolvingovom úvere namiesto uzavretej úverovej zmluvy č. 3611300436 zo dňa 4.12.2006, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý jednorázovo úver vo výške 30000,- Sk. Z formulácie odôvodnenia napadnutého rozsudku totiž vyplýva zaobranie sa i tým, že súčasťou úverovej zmluvy bola aj zmluva o revolvingovom úvere a práve tým, že zmluva obsahovala i dojednania o revolvingu, s popisom týchto ustanovení súdom ako i popisom spôsobu ich zapracovania do zmluvy, mala byť odporkyňa ako spotrebiteľ uvedená do omylu, čím potom súd takéto konanie vyhodnotil ako v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka. To, či tým mal potom súd na myslí, že práve zapracovanie ustanovení o revolvingovom úvere do zmluvy účastníkov o poskytnutí úveru malo mať za následok neplatnosť úverovej zmluvy účastníkov, na základe ktorej aj bol odporkyni poskytnutý úver, už z odôvodnenia rozsudku jednoznačne nevyplýva a pokiaľ tak i malo byť, súd nevedel na základe akého právneho posúdenia tak vyvodzuje, čo potom vyvoláva dojem, že súd vlastne ani presne nevedel, ktoré zákonné ustanovenie sa na takéto posúdenie vôbec vzťahuje. Napokon dojednanie o revolvingovom úvere je oddeliteľnou časťou úverovej zmluvy účastníkov, preto i prípadná neplatnosť zmluvy v tejto časti neznamená tak neplatnosť celej zmluvy. Z obsahu spisu navyše ani nevyplýva uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere účastníkmi.

Povinnosťou súdu je pritom v rámci právneho posúdenia v odôvodnení rozsudku vysvetliť, prečo určité zákonné ustanovenie použil, a zároveň tiež obsah použitého zákonného ustanovenia vyložiť, a to predovšetkým v tom zmysle, aby bol účastníkmi konania pochopený vzťah medzi skutkovými zisteniami a právnym posúdením v konaní o prejednávanej veci a prečo potom logicky a zákonito muselo byť citované zákonné ustanovenie použité.

Uvedené vyššie potom platí i pre konštatovanie súdom prvého stupňa, že i ďalšie dojednania ohľadne úveru ako podstatné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch sú zapracované len v úverových podmienkach, drobným skoro nečitateľným písmom, tu dokonca i bez konkretizácie mienených podstatných náležitostí úverovej zmluvy.

Taktiež odvolaciemu súdu nie je zrejmé, z čoho súd vyvodzuje bezúročnosť zmluvy účastníkov. Pokiaľ aj odkazuje na to, že predložená úverová zmluva neobsahovala údaj o výške zmluvného úroku, ako i výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, tiež splatnosť úveru a úverové podmienky odporkyňa nepodpísala, musí byť z odôvodnenia rozsudku zrejmé, či práve absencia uvádzaného mala

mať za následok bezúročnosť úveru a ak áno, súd musí zároveň uviesť a vysvetliť, z akých konkrétnych hmotnoprávných predpisov aplikovaných na dané zistenia takýto záver vyvodzuje a prečo.

Z ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa § 1 O.s.p. občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúca povinnosť súdu o veci konať. Ak osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami, ale aj povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú (viď nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky II.ÚS 14/2001 a II.ÚS 132/2002).

Právo na súdnu ochranu, okrem Ústavy Slovenskej republiky (čl. 46 ods. 1), Listiny základných práv a slobôd (čl. 36 ods. 1) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (čl. 6 ods. 1) zabezpečujú a vykonávajú aj jednotlivé ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (napr. § 41 O.s.p., § 123 O.s.p., § 115 O.s.p. a pod.). Obsahom práva na súdnu ochranu v rámci spravodlivého procesu je i právo účastníka, aby sa jeho vec, ak to zákon pripúšťa, prejedнала v dvojinštančnom konaní.

Ak by odvolací súd svoje rozhodnutie nepredvídateľne založil na iných právnych záveroch než súd prvého stupňa, porušil by právo účastníkov na spravodlivý proces a v skutočnosti by im odňal právo namietat správnosť právneho názoru súdu na inštančne vyššom súde. K novým právnym záverom odvolacieho súdu by sa účastníci nemali možnosť vyjadriť, prípadne predložiť nové dôkazy, ktoré z hľadiska doterajších záverov súdu prvého stupňa, sa nejavili významné. Ak odvolací súd dospel k iným právnym záverom pri posúdení zisteného skutkového stavu súdom prvého stupňa, musí rozhodnutie prvostupňového súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. K požiadavke dôsledného rešpektovania ústavného princípu dvojinštančnosti občianskeho súdneho konania tak odvolací súd mohol urobiť zadosť iba kasačným rozhodnutím. Inak by odvolací súd znemožnil účastníkom realizáciu ich procesných práv, lebo by im odoprel možnosť prieskumu nových, z pohľadu záverov súdu prvého stupňa dosiaľ bezvýznamných, avšak z hľadiska posúdenia odvolacím súdom rozhodujúcich záverov, čím by účastníkom odňal možnosť konať pred súdom (mutatis mutandis porovnaj rozhodnutie NS SR sp. zn. 2 Cdo 276/2007).

V dôsledku vyššie uvedeného, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa s použitím ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., keďže takýmto postupom súdu sa odňala účastníkom možnosť konať pred súdom, zrušil a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinnosťou súdu prvého stupňa tak bude v ďalšom konaní sa skutočne riadiť názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 226 O.s.p. viazaný, opätovne vec prejednať za stavu dodržania postupu opísaného vyššie, ktorého nedostatok spôsobil aj nutnosť zrušenia jeho ďalšieho rozsudku a až potom opätovne rozhodnúť o veci i o trovách konania prvostupňového i odvolacieho (§ 224 ods. 3 O.s.p.). Jeho povinnosťou bude v novom rozhodnutí sa skutočne riadiť aj požiadavkami zákona na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, teda ako tunajší súd taktiež uviedol už skôr, zadosť urobiť aj svojej povinnosti nové rozhodnutie odôvodniť riadne a presvedčivo.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.